

net juiste moet zijn; na de lezing van het stuk van collega DE SMITT heb ik echter niet kunnen laten uit te spreken wat ik terstond bij de lezing van het artikel van FOURNIER gevoelde: dat een dusdanige behandeling van de vrouw even verwerpelijk is als ongeoorloofd, als beneden de waardigheid ook, zoowel van den man als van den geneesheer.

Hoë men dan m. i. zou hebben te handelen? Wanneer ik in FOURNIER'S plaats geweest was zou ik den man gezegd hebben: „ik wil uw ongeboren „kind, dus uwe vrouw behandelen op voorwaarde dat zij wéárom zij „behandeld wordt; accepteert gij die conditie niet dan kan ik U niet helpen”? Wanneer alle medici dit antwoord gaven zouden de mannen in dergelijke gevallen liever tegenover hun vrouw met de waarheid voor den dag komen, dat mogen wij dunkt mij veilig aannemen. Misschien zou dan hier en daar de goede verstandhouding tusschen de echtgenooten in gevaar komen; zooals ik echter reeds opmerkte zou dat gevaar veel grooter zijn wanneer de vrouw *ondanks* echtgenoot en medicus achter de waarheid kwam.

Maar bovenal: de leer van FOURNIER, als *de* leer aan zijn leerlingen gepredikt, vordert een ongerechtvaardigde geringschatting van de vrouw die het meest volledige recht heeft om te weten wat men met haar voor heeft.

Ik heb de hoop niet dat *alle* medici in ons land het met mij eens zullen zijn, maar velen van hen verwacht ik in de hoofdzaak toch aan mijn zijde.

Lisse, 1 Januari 1899.

Dr. C. METZLAR.

Utrecht, 31 December 1898.

Een beantwoording van het schrijven van Dr. F. A. MEIJER, Arts, voorkomende in n°. 26 van het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde*, is eigenlijk onnoodig, nu Dr. MEIJER verklaart spijt te gevoelen, dat hij het opstel van Dr. MOREAU in *Archives générales de Médecine* 1873, waarvan ZEd. Zeergel. bij het samenstellen van n°. XI der *Geneeskundige Bladen* blijkt zoo vlijtig gebruik te hebben gemaakt, niet heeft vermeld.

Waar in het geschrift van Dr. MEIJER een zoo uitgebreid literatuuroverzicht wordt gegeven, dat woordelijk overgenomen is uit MOREAU en ROSENTHAL, mocht men terecht verwachten de vermelding van het werkje van MOREAU.

Waarlijk deze eisch is niet overdreven!

Vervolgens behoef ik slechts even te vermelden, dat door mij nergens de uitdrukking „litteraire fraude” is gebezigd, alleen heb ik geconstateerd de treffende overeenkomst tusschen de conclusies van Dr. MEIJER en Dr. MOREAU.

Vershil tusschen het door Dr. MEIJER bedoelde stuk van MOREAU in *Archives générales de Médecine* 1873 en het door mij genoemde werkje van MOREAU-MARMONT bestaat er niet. Het laatste is een separaatafdruk, later uitgegeven (1883) van het eerste en is letterlijk hetzelfde.

Dat bovendien, de literatuuropgave en citaten van Dr. MEIJER weinig betrouwbaar zijn, kan blijken o. a. uit de volgende feiten:

N°. 55 der literaturopgaven in Dr. MEIJER'S werkje is:

GRANDIDIER, *Die Haemophilie oder Bluterkrankheit*, Leipzig 1855. Observ. recueillies par Viéle. Extract. d'une dent chez un hémoph. Doodelijke bloeding,

Deze Duitsche auteur wordt in den tekst door Dr. MEIJER in het Fransch geciteerd en blijkt daaruit, dat èn dit nummer literatuuropgave èn de aanhaling in den tekst geput zijn uit MOREAU en niet door den schrijver „in „originali” zijn gebruikt.

N°. 42, TOMES, *a System of Dental Surgery* 1873, pag. 641. Hoofdstuk: alveolaire bloeding.

Wanneer Dr. MEIJER de oorspronkelijke bronnen had geraadpleegd, dan zou ZEd. Zeergel. gezien hebben, dat daar behandeld wordt door TOMES „The Diseases of the Antrum”.

Verder vind ik op blz. 296 een citaat aangehaald uit TOMES, *a System of Dental Surgery* 1873, pag. 641, 1897, pag. 517, waarin staat „een zeer heftige „bloeding volgde, welke met moeite werd gesteld”. Op de geciteerde plaatsen is daarvan niets te vinden.

N°. 47 (literatuuroverzicht), *Dental Cosmos* 1876, 1 Sept. BENJAMIN RICHARDSON, Tamponade met katoen gedrenkt in collodion styptique.

Dit wordt in ROSENTHAL'S dissertatie opgegeven op pag. 71. Dr. MEIJER begaat dezelfde vergissing als ROSENTHAL. Het bedoelde stuk toch is te vinden in *Dental Cosmos* 1876, Juli-aflevering, pag. 385.

Dr. MEIJER haalt, in zijn verdediging, als bewijs aan van zijn oorspronkelijkheid, dat hij het geval van LUIGI anders beoordeelt, dan ROSENTHAL. Had Dr. MEIJER het oorspronkelijk stuk van LUIGI gelezen, dan zou ZEd. Zeergel. gevonden hebben, dat LUIGI toegeeft, dat men op het eerste gezicht zijn geval voor haemophilie zou houden, terwijl de bloeding, volgens VERNEUIL niet anders kan zijn dan het gevolg van malaria.

Verder nog: wanneer men de ziektegeschiedenis, zooals deze door Dr. GUÉNARD wordt beschreven, nauwkeurig leest, dan blijkt, het verschil tusschen Dr. MEIJER en GUÉNARD, niet voor de meening van Dr. MEIJER te pleiten.

Eindelijk nog dit: „de in vorm gesneden schors van den majestueusen „kurkeik” is nu juist ook geen nieuw compressiemiddel bij haemorrhagie; men vindt het reeds aanbevolen in twee artikelen van GEORGE WATT in *Dental Register of the West* 1859, Augustus-nummer en *Dental Cosmos* 1859, pag. 95.

P. J. J. COEBERGH, *Tandmeester*.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — Zoo'n vleier! Een Amerikaansch journalist, HAROLD FREDERIC, kortelings te Londen overleden zonder geneeskundige hulp, welke hij, als penvoerder van de *Peculiar People*, dan ook niet had ingeroepen, zegt van een van de helden zijner verhalen, dat hij de dokters als klasse met onstuimigheid aanviel. Hij wees hen, wortel en tak, aan als bedriegers en parasieten, die het menschelijk leven verduisteren en verbitteren door